

הוועדה לפטורים ולמיזוגים

פרוטוקול

מועד הדיון: 2 בספטמבר 2019, בשעה 15:00

מקום הדיון: משרדי רשות התחרות, עם ועולמו 4, ירושלים

חברי הוועדה: אורן מילשטיין (יו"ר הוועדה), אשר דויטש ומירב מועלם

משתתפים מטעם הרשות: מיכל הלפרין (ממונה), מיכל כהן (יועמ"ש), יאיר אילת (כלכלן ראשי), אנג'לה טטרואשוילי, מוטי כץ, ירדן מזרחי, רותם ברמניק, רוני בן פורת, מוטי אוחנה, נדב פורת ופיני בן הרוש

הנדון: החלטת הממונה להטיל עיצום כספי על בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ונושא משרה בה

מיכל כהן: זה תיק עיצומים, ויש כאן פרוטוקול מלא.

מיכל הלפרין: אני מציעה סקירה קצרה יחסית וממצה של התיק, תוך זה שכמובן כשנשאלות שאלות להבהרות נרחיב איפה שצריך ואז נפתח את זה לשיחה, לשאלות ולהערות ככל שישנן.

אשר: היה חסר לי תאריכים. יש תאריכים כלליים, אבל לא ראיתי תאריכים בהתכתבויות של פרטנר או של סלקום. גם בחוות הדעת שלכם אין תאריכים מתי חלה עליהם החובה ומתי פנו אליהם.

מיכל הלפרין: בסדר, ננסה להשלים לך את המידע החסר.

מוטי כץ: אני אתחיל בהצגה וחברי הצוות יצטרפו אליי כשצריך. היכולת לתת שירותי תקשורת נגזרת מרשת התקשורת שעל גביה מתבסס השחקן שנותן את השירות. ככל שהרשת עליה נותן השירות איכותית יותר וככל שנותן השירות נהנה מעצמאות לגביה, כך הוא יכול להיות יעיל יותר ולהציע מחיר טוב יותר לצרכן. התובנה הזו הובילה את משרד התקשורת לחייב את בזק לאפשר לספקיות השירות גישה לתשתית הפאסיבית שלה כדי שהאחרונות יוכלו לפרוס רשת קווית, להתחבר לבתי הלקוחות, ולהתחרות באפקטיביות בשירותים

הניתנים על ידי בזק והוט. החובה הזו הוסדרה על ידי תיק השירות וכוללת את תכנית העבודה – האופן שבו בזק צריכה לספק את השירות. מטבע הדברים, תיק השירות הוא מסמך כללי, אבל יש לו תכלית ברורה, והיא לאפשר לספקיות לפרוס רשת קווית. בשביל זה יש צורך בתשתית פסיבית. התהליך של הקמת תשתית פסיבית עתיר עלויות ומשאבים, לא ריאלי ששחקן יקים תשתית פסיבית בעצמו.

מיכל כהן: אם יש שאלות, תרגישו בנוח לשאול.

מוטי כץ: הבדיקה של הרשות העלתה שהאפשרות היחידה שעומדת על הפרק היא התשתית הפסיבית הקיימת של בזק. זיהינו שתי פרקטיקות שבהן בזק הערימה קשיים על תהליך הפריסה, תוך ייקור של תהליך הפריסה ועיכובו. כדי להגיע למסקנה שהפרקטיקות האלו עלולות לפגוע בתחרות ביצענו בדיקה מקיפה. בדיקה זו כללה שיחות עם גורמים בתחום התקשורת ובתחום הפריסה, תוך סיוע של דניאל רוזן, מומחה בתחום התקשורת ומנכ"ל משרד התקשורת לשעבר, כדי לעמוד על המשמעויות של מדיניות בזק ביחס למתחרות.

נסביר קצת על תהליך פריסת הסיבים. כדי לפרוס רשת סיבים הספקיות מגישות לבזק תכניות פריסה, וזו, בתקופה שבה שימשה קבלנית השחלה יחידה אמורה ליישם תכניות אלה. מאז אוקטובר 2017 בזק איננה קבלנית ההשחלה היחידה אך הספקיות נדרשות לאישור של בזק לפריסה בתשתית שלה.

אשר: עד מתי זה?

מיכל הלפרין: עד אוקטובר 17 הם המשחיל היחיד.

מוטי כץ: נדבר על הפרקטיקה הראשונה, פרקטיקה שאנחנו מכנים כאן השטחים הפרטיים. חיבור לקוח לרשת תקשורת כולל חיבור מבית הלקוח ועד לרשת הקווית של הספק לאורך הרחובות, זה כולל מעבר לתוך הבניין. החיבור כולל את "הכביש הראשי" זו התשתית הפאסיבית ברחוב ואת מקטע המחובר בין הכביש הראשי שהוא "שביל הכניסה לבית". מתקן התשתית של בזק בחלק הציבורי לפני מקטע הגישה לבניין נקרא גוב אפס, הוא בעצם "המחלף" בין הכביש הראשי לבית. החיבור מגוב אפס למקטע הגישה לבניין הוא חיבור קריטי לספקיות. זהו החסם המשמעותי ביותר כדי להעניק שירות ללקוח. הפרקטיקה

הראשונה של בזק היא חסימת המעבר מהגוב אל מקטע הגישה לבניין. בזק טענה בפנינו שמקטע הגישה לבניין לא שייך לה וסירבה לספקו בשלושה סוגים של סיטואציות.

[מראים על האיורים]

אשר: איפה ממוקם הגוב הזה? בשטח הציבורי? לאיפה הוא מחובר? בשטח הציבורי או בשטח של הבניין הפרטי?

רוני: כאן אנחנו מתייחסים לגוב האחרון שנמצא בשטח הציבורי.

מוטי כץ: לפעמים יש גוב גם בשטח הפרטי.

מיכל כהן: מה שאשר שואל, ובצדק, בזק נתנה לספקיות לעבור עד הגוב האחרון הציבורי, לא לשטח הפרטי. זאת הפרקטיקה.

רותם: זו דוגמא שיש גוב בשטח הפרטי של הבניין, גם פה המעבר הוא מהשטח הציבורי לפרטי. יש עוד אופציה בה יש ארון שמונח על מתקן שהוא לא גוב. הגוב בשטח הציבורי ואח"כ יש עוד מתקן, בחיץ בין השטח הציבורי לשטח הפרטי. זה בד"כ ממש בצמוד, בשאר המקרים זה לא דווקא בצמוד.

רוני: נבהיר שאי מתן הגישה הוא גורף, אנחנו רק מפרטים את התצורות השונות של הפרקטיקות שיצרו את החסימה.

מיכל כהן: במקום שהספקיות יוכלו להיכנס דרך המעבר הזה, בזק אמרה שהן לא יכולות לצאת מהגוב שלה למקטע הגישה לבניין.

אשר: זו העלות הכי נמוכה, למה הן לא עשו את זה בעצמן?

אורן: על זה נכתב רבות, מטעמים של איכות הסביבה ואישורים של ועדי בתים.

אשר: כל אחד שבונה בניין צריך היתרים. כדי לעשות חפירה מגוב נוסף, צריך לגשת לרשויות התכנון, לקבל היתרים, לשלם אגרות, וזה גם זמן וגם כסף.

מוטי כץ: זה בדיוק לב העניין.

מיכל כהן: בזק לא נתנה לספקיות לצאת לבניין והיו לה טיעונים שגם אותם הנחנו בפניכם.

רותם: חשוב להגיד, בזק לא חפרה את מקטע הגישה לבניין. מי שחופר את זה הוא הקבלן. זה מה שמגיע מהבניין.

אשר: זה בעצם טופס 4

רותם: נכון. הם ביקשו מהספקים לבנות את כל הדבר הזה מחדש.

מיכל הלפרין: עם כל חסימות הכבישים, תיאום עם תשתיות אחרות.

מוטי כץ: עצרנו בתיאור הפרקטיקה של בזק יחד עם האיוורים שמציגים איך בזק חסמה גישה לבניין. מהראיות שבידי הממונה עולה שבזק חסמה כמדיניות את המעבר מהתשתית הפסיבית לבניין. כבר מיולי 2015 בזק פסלה תכניות והבהירה למתחרות שלא תאפשר גישה לכניסה לבניין.

מיכל כהן: אשר, אם יש בעיה עם תאריכים, תגיד לנו.

מוטי כץ: התוצאה של מדיניות זו חייבה את המתחרות להקים מקטע עצמאי לבניין שדורש קבלת אישורים מועדי בתים ורשויות. יש מקרים שגם הקמת מקטע עצמאי הייתה פשוט בלתי אפשרית. אני אזכיר מה החלופה, לתת לספקיות שפרוסות על גבי התשתית של בזק לעבור מהתשתית של בזק לכניסה למקטע, רק לעבור, בשטח שהוא לא שלה. לא נדרש מבזק לבנות מקטע, לא נדרשה עבודה מרובה או תכנון מיוחד, נדרש ממנה לתת מעבר. בזק לא חולקת על העובדות, היא מטעימה כעת את הסירוב בקיומם של שיקולים וקשיים משפטיים. היא אומרת שאם היא הייתה מאפשרת כניסה לבניין היא הייתה נחשפת לתביעות. **אשר:** למה החברות המתחרות לא ביקשו את רשות הבניינים? את ההסכמה שלהם? בזק אומרת, תלכו תבקשו היתר מועד הבית.

מיכל הלפרין: בזק לא אמרה את זה. בזק סירבה – אמרה אנחנו לא מוכנים.

אשר: מ-2015 בזק אומרת תקשיבו, תבקשו היתר מועד הבית שנעביר את הצנרת שלכם. קחו אחריות.

מיכל הלפרין: זה מה שבזק לא אמרה.

בזק אמרה "אנחנו לא מוכנים".

אשר: למה לא ביקשו?

רוני: בזק לא הסבירה לספקיות למה היא מסרבת.

אשר: לבזק אין חובה לעשות תשתית לכל בית. אדם עסקי אומר – "אם אנחנו לא נותנים לכם גישה, לכו תבקשו רשות." למה הספקיות לא הלכו לוועד הבית וביקשו? אני אתן דוגמא, יום אחד אני מגלה ששמו אצלנו בבניין מתקן של אינטרנט, אני במקרה חבר בוועד הבית של הבניין, שמו את זה בצורה מכוערת בלי לשאול אף אחד. אמרו לי שזה ספק של תשתית מתחרה, נראה לי שאלה היו IBC, אמרתי מה פתאום, קחו את המתקן ותסירו אותו מיד. לא רצו להסיר, פניתי לצו מניעה והסירו את זה תוך דקה. לא עושים דברים כוחניים, זה רכוש פרטי שלי. למה פרטנר, סלקום והוט לא פנו לשים נקודה? למה לא פנו פרטנר סלקום והוט לוועד הבית?

ירדן: זה לא עמד על הפרק.

אשר: למה לא פנו לוועד הבית להתחבר? אני רוצה לקחת שירות מפרטנר, אני ביקשתי מפרטנר שיחברו אותי. אם אני הלקוח רוצה, פרטנר לוקחים ואני מתחבר.

מירב: השאלה היא במקומה, אבל היא לא רלוונטית לעיצומים של בזק. אתה עכשיו בודק את בזק ולא את החברות.

אשר: אומרים פה שבזק לא בסדר. אתה רוצה לתת שירות תלך ללקוח.

ירדן: הן הלכו ובדקו לאילו בניינים יש פוטנציאל חיבור.

אשר: השאלה היא לא על פוטנציאל. פוטנציאל יש בכל הארץ.

מוטי אוחנה: צריך לחדד, בסוף את החיבור של הכבל לארון בבניין, פרטנר, גם אם היא הייתה עוברת דרך תשתית בזק, היא הייתה צריכה לקבל את ההסכמה של הדיירים בכל מקרה.

אשר: בדוגמה השלישית הם מעבירים קו עוקף בזק. אם הם קיבלו את ההסכמה של הבניין, גם כדי לסתור את הטענה של בזק שאומרים אנחנו עוברים בחצר פרטית.

מיכל כהן: בזק לא טענה את זה בפניהם. בזק לא אמרה למה היא מסרבת. היא אמרה זאת לא תשתית שלי.

אשר: לפי חוות הדעת שאתם נתתם, בזק טענה שזה שטח שלא שלנו, זה של ועד הבית – תפנו אליו.

מיכל כהן: לא.

ירדן: לא. היא אמרה זה לא שלי ולא תואם את תיק השירות.

רוני: זה לא שלי, אני לא נותנת לך לעבור.

אשר: אין לה סמכות לתת זה לא שלה.

מיכל הלפרין: אין פה מחלוקת שצריך לקבל אישור של הבית כדי לחבר אותו.

אשר: מה בן אדם עסקי מבין מזה? לך לבעל הבית ותבקש אישור. יש פה שני היבטים, אחד זה לחבר את הצרכן הסופי. דבר שני, זה לבנות את החיבור בין התשתית הציבורית לבין התשתית הפרטית. לשאול אם הוא מרשה לי. בזק לא צריכה לתת את הפתרון. בזק צריכה להגיד זה קרקע פרטית זה לא שלי, תעשו מה שאתם מבינים. היא לא צריכה לתת להם את הפתרון. לשאול את ועד הבית זה הפתרון. אם היו הולכים לבניין ואומרים אנחנו רוצים להעביר תשתית של פרטנר על התשתית של בזק, היו מביאים חתימות של הבניין. מה אתה אומר לבזק, הטענה לא רלוונטית. היא צריכה להאכיל אותם בכפית?

מיכל כהן: המקטע הזה הוא לא שלה, היא לא הייתה צריכה לסרב לתת להם להיכנס. את החובות של הספקיות מול בעל הבית ממילא הן היו מסדירות. בזק חסמה את השטח, היא אמרה "פה אתה לא עובר". היא אמרה אני לא אתן לך להשחיל.

אשר: אני קראתי, היא אמרה כי זה לא שלי.

ירדן: ושהמעבר יהיה בתשתיות בזק בלבד.

מוטי כץ: אתה יכול לראות את האבסורד. אם כל הסיפור היה אישור מוועד הבית, ולא הסיפור שבזק עומדת בסירובה, הספקיות היו הולכות ומבקשות אישור מועד הבית. למה צריך תעלה עוקפת?

אשר: כל מה שהן היו צריכות זה לבקש, ללכת לוועדי הבתים, לבקש הסכמה ולקחת אחריות.

מוטי כץ: זה לא משנה. בזק אמרה עד פה אני מחויבת לתת לך, ופה נשאר מעבר שבזק אומרת לי אתה לא מקבל אותו.

אשר: אני אדגיש עוד פעם, בזק אמרה להם זה לא שלי, אני לא יכולה לתת לכם מעבר. מה שאתה צריך לעשות כבן אדם עסקי זה ללכת לבעלים.

מיכל כהן: כי אתה מניח שזה היה פותר את הבעיה.

אשר: אני היום נמצא בסיטואציה שהם לא ניסו את זה.

ירדן: הם עשו מעבר לזה, הם ניסו לקבל את אישורי הבניינים כדי לבנות מעבר גישה לבניין.

מיכל הלפרין: אתה מבין שפרטנר וסלקום בתקופה של עד אפריל 2018 חפרו בעצמן בהרבה מאוד בתים תעלות מגובס עד לבית, תוך שהן מקבלות את הסכמת הבית. אם כל העניין היה לקבל את הסכמת הבית, אז הן היו עושות את זה, מקבלות את הסכמת הבית ומשתמשות בתשתית הקיימת. העובדה שהן חפרו והוציאו הרבה כסף, אישורים חסימות תנועה והכל כי לא התאפשר להן להשתמש במקטע הזה, מלמדת שהן לא חשבו שהסכמה של ועד הבית הייתה פותרת את העניין. אני אשלים עוד נקודה אחת, עבור הוט ועבור יס לא הייתה לבזק שום בעיה לאפשר את הגישה הזאת. כאשר הוט הייתה חברת טלוויזיה שלא התחרתה בבזק ויס שהיא חברה בת של בזק לא הייתה להם בעיה.

אורן: באותה נשימה, אני רוצה להעביר שהחברה היחידה שיש לה חובת פריסה אוניברסלית זאת חברת בזק. כשאנחנו רואים את הבניין, אנחנו לא רואים את הנגב והגליל, אלא רק את השמנת שבה כל אחת מהחברות הגדולות יכולה להרוויח כסף. אני לא ראיתי את סלקום ואת פרטנר משחילות באיזה כפר נידח. זה לא כל כך הוגן לבוא לחברה שיש לה מצד אחד מחויבות אוניברסלית לפרוס בכל מדינת ישראל, ומצד שני להשית עליה חובות שלא חלות על האחרים. אני חושב שזו לא תחרות הוגנת בכל מה שנקרא פריסה ארצית. לשיטתן של פרטנר וסלקום, החיבור היה כרוך בעלויות גבוהות. אם היו צריכות לפרוס את זה לפריפריה, העלויות היו יותר גבוהות. אני חושב שיש פה טעם לפגם כאשר מסתכלים על סוגיה אחת שנקראת בניינים גבוהים. מדינת ישראל פרוסה לאורכה ולרוחבה, אבל בכלל לא דנים בזה.

יאיר: צריך להתחיל איפשהו, ברור שהם לא יתחילו בכפר.

אורן: כשבזק התחילה עם החובה האוניברסלית זה היה ביחס לכל מדינת ישראל בבת אחת.

מיכל כהן: החובה האוניברסלית זה לא רשות התחרות, זה משרד התקשורת. יש היסטוריה לחובה האוניברסלית של בזק.

אורן: גם העיצום הכספי הוא תוצאה של החלטות משרד התקשורת.

מיכל הלפרין: בזק של היום היא חברה פרטית ומונופול. היא התחילה את דרכה כחברת תקשורת ממשלתית, ופרסה את התשתית לכל בית בישראל במימון המדינה. משם נוצר לבזק היתרון שיש לה היום בפריסה לכל בית בישראל. גם היום, כשבזק רוצה לפרוס את הסיבים, היא לא מתחילה מהכפר הבדואי בנגב, היא מתחילה מהמרכז, איפה שיש בנייה רוויה, ואז הולכת למשרד התקשורת ורבה איתו שיוותר לה על הפריסה לפריפריה.

מירב: היא מתוגמלת על זה?

אורן: היא לא מתוגמלת.

מירב: יש לה חובה לבצע אבל מהפירות כולם יכולים ליהנות.

מיכל הלפרין: היא לא מתוגמלת על זה. רק שנבהיר, היא לא מקיימת את החובה שלה לפרוס פריסה אוניברסלית של סיבים מזה שנים רבות, וגם הודיעה שאין סיכוי שתקיים בשנים הקרובות. במקביל היא מנהלת משא ומתן עם משרד התקשורת על הקלות בנוגע לפריסה האוניברסלית.

אורן: גם להוט אין חובת פריסה אוניברסלית

מיכל הלפרין: נכון. להוט יש חובת פריסה אוניברסלית שעשו לה הקלות מסוימות. אנחנו לא מחפשים צדק עולמי בין הוט לבזק.

אורן: יש פה טעם לפגם.

מיכל כהן: אנחנו דנים במקומות שבזק הייתה בהם הספקית היחידה ומסתכלים על הספקיות שביקשו להביא תחרות לצרכנים. את הפגיעה בתחרות אנחנו רוצים למנוע. האם יכולה להיות יותר תחרות וזה יהיה יותר טוב? מסכימה שזה יהיה יותר טוב. האם זה מצדיק את הפגיעה בתחרות במקומות שבהם סלקום ופרטנר נחסמו על ידי בזק?

אורן: אני מסכים שזה לא לגיטימי.

אשר: אני רוצה להעיר הערה, זה נכון שמשרד התקשורת פרס תשתיות בכל הארץ במימון המדינה, אבל בזק נמכרה, והמחיר לקח בחשבון את כל התשתיות. ההערה שזה היה במימון המדינה לא כל כך רלוונטי לדיון שלנו. מי ששילם על בזק, שילם עליה כולל כל התשתיות. היה מכרז שבו מישו שם כסף ואמר אני קונה.

מיכל כהן: אבל באותו מכרז נתנו לו בלעדיות. המחיר לוקח בחשבון את כל הזכויות שניתנו לו.

אשר: אני חוזר לנקודה שהכניסה לחצר הביתית הייתה צריכה להיות מתוך קבלת היתר, הן לא עשו את זה והוציאו סתם הוצאה מיותרת של חפירות מיותרות. אני קראתי את תיק השירות. אם היו הולכים לבתים ואומרים תתירו לנו להשתמש בתשתית של בזק, לא היו צריכים לעשות את החפירה וזה לא היה בעייתי.

מירב: אני רוצה לומר כמה דברים. אחכה שתשלים את הכל.

מוטי כץ: אמרנו שבזק באמת לא אומרת שהיא לא סירבה. בשימוע מולנו היא הטעימה את הסירוב בקיומם של קשיים משפטיים. הטענה הזו לא שכנעה את הממונה בהצדקה לסירוב של בזק, וזה מכמה טעמים. בזק לא העמידה אסמכתאות או עדויות לקיומם של קשיים כאלה. בזק פורסת שנים במקטע הגישה לבניין, היא פרסה לחברת הוט בעבר והיא פרסה לחברת הבת יס. לא ראינו שום עדות לתביעות משפטיות בנושא. לא ראינו שהפריסה במקטע הכניסה יוצרת קשיים משפטיים.

אשר: היא מקבלת על זה כסף. אתה ראית מה ההליך של ההיתר להשחיל כבל מגוב אפס לבניין? תעבור על ההיתרים ותראה אם היא עשתה או לא עשתה.

מוטי כץ: לא ראינו שום עדויות לתביעות משפטיות בגלל זה. אני הייתי מצפה שבעשרות שנות פריסה, אם היא טוענת שזה יוצר קשיים משפטיים וזה מונע ממנה את מתן המעבר, היינו רואים עדויות לקשיים אלו, כמו תביעות. משרד התקשורת בא ואומר תני את המעבר.

הממונה על התחרות אומרת בגלל שלא נתת את המעבר את צפויה לעמוד בפני השלכות.

לאור זאת הם טוענים טיעון ערטילאי של קשיים משפטיים.

אשר: הוט שילמה לה פרמיית סיכון שבזק לקחה על עצמה.

מיכל כהן: מקטע הגישה לבניין הוא לא של בזק לטענתה, היא רק אמרה מהתשתית שלי לא

תצאו אליו.

אשר: נכון. לא ראיתי בשום מקום שפרטנר, סלקום ואחרות פנו לבניין ולקחו אחריות

משפטית על העניין, בכך שביקשו שיעשו להם חיבור.

ירדן: אף אחד לא טען בפניהן שקיים קושי משפטי מבחינתה של בזק.

מירב: אני מבינה את הטענה, הצגתם אותה מספיק פעמים.

אשר: מוטי טוען שהממונה, זאת אומרת הספקים, רואים שבזק טוענת שיש קשיים משפטיים

באפשרות הגישה לבית הפרטי.

אורן: תן לו להמשיך את הדברים.

מוטי אוחנה: בסוף התקיים דיון במשרד התקשורת שבו עלו עם המחלוקת הזו. בזק לא אמרה

תביאו אישורים והבעיה תיפתר, היא אמרה שהם צריכים לחפור עצמאית, להקים פרט Y

בשטחים הפרטיים, היא המשיכה וחזרה על זה שצריכה להיות הפרדת תשתיות, והיא לא

שמה את הטיעון של הקשיים המשפטיים כפתרון למחלוקת הזו.

אשר: אני לא אחזור על מה שאמרתי.

מירב: הטענה הובנה. בואו נתקדם.

אורן: איך כל זה לוקח כל כך הרבה זמן? זה נשמע לי תמוה. שנתיים עומדים ומחכים? לי

יש חברה, החברה תקועה מליישם את ייעודה ושנתיים הם מחכים?

מיכל הלפרין: קודם כל, הם חפרו במקומות שהם יכלו, הם עשו בעצמם. חוץ מזה הם פנו

למשרד התקשורת. למשרד התקשורת לקח זמן לברר ובאפריל 2018 הכריעו לטובת החברות.

מוטי אוחנה: זה יותר מורכב. הייתה גם את הפרת החיתוך בתווך. היו מחלוקות בתחילת הדרך, פריסה רחבה בשטח החלה באזור ינואר 17, כשהחלה פריסה משמעותית בשטח אז התחילו להבין יותר את הקשיים.

אשר: בינואר 2017 הייתה החלטה של משרד התקשורת שחייבה את בזק.

ירדן: זה החיתוך, זה משהו אחר.

מוטי כץ: אני רק אשלים ואומר שגם אם קיים סיכון משפטי, הוא לא מצדיק פגיעה בתחרות. אפשר לבוא ולסרב באופן מסווג, ולהעלות קיומם של קשיים משפטיים כדי להגיע לסיכומים בדבר נשיאה באחריות בסיכון המשפטי.

טענה נוספת של בזק היא שבזק לא אמרה "לא", אלא אמרה "לא במסגרת תיק השירות", אבל הייתה מוכנה לתת שירות במסגרת הסכמים מסחריים. הראיות שבידינו מראות שבזק סירבה סירוב גורף. היא הייתה יכולה להגיד שזה לא במסגרת תיק השירות, ושאפשר להגיע להסכמה במסגרת אחרת. אבל היא לא אמרה את זה. תיק השירות, כפי שגם הכריע משרד התקשורת באפריל 2018, חייב את בזק לתת גישה למקטע הגישה לבניין. לסיכום, בזק הערימה קשיים על המתחרים שלה להגיע לכניסה לבניין ומנעה מהם להתחרות בה באפקטיביות.

הפרת החיתוך. ההפרה השנייה נוגעת לסירוב של בזק לבצע את הפריסה הזו. בזק אמרה שהיא מוכנה לאפשר השחלה בשיטה שמעכבת את הספקיות, משיתה עליהן עלויות מיותרות ועלולה לפגוע באיכות הרשת. בנסיבות אלה הספקיות העדיפו להמתין עם הפריסה עד להכרעת משרד התקשורת.

מיכל כהן: יש לכם שאלות על שיטת הפריסה?

אורן: לא.

אשר: אני רוצה להגיד משהו על שיטות החיתוך. קראנו גם את חוות הדעת של בזק וגם את חוות הדעת של רזון והן סותרות האחת את השנייה. בזק אומרת במצגת שלה – "אנחנו המלצנו לחברות שיטת חיבור רציפה, לרדת במקטעים, הן רצו חוט תפירה". בחוות הדעת

של רוזן הוא אומר הפוך. אני גם מהנדס במקצועי וגם עבדתי בבזק פעם. אין לי קשר... אני הייתי בצוות ההקמה במשרד התקשורת בבזק... הייתי שם שנה ועברתי להייטק. חוות הדעת של רוזן סותרת לגמרי את חוות הדעת של בזק ואת המצגת שלה.

מיכל כהן: בוא נבין אם זה עובדות או חוות דעת. מה העובדה שאתה אומר שבזק הציעה?

אשר: בזק הציעה השחלה רציפה. בזק אמרה שהיא יודעת ומבינה... לא יודעת לעשות את השיטה שהספקיות מבקשות, אלא רק את השיטה שאנחנו עשינו, שהיא יותר זולה ואפקטיבית למתחרות.

מיכל כהן: נבהיר, בזק לא אמרה לספקיות בזמן אמת שיש את השיטה שמתוארת במצגת. היא לא אמרה לספקיות, וגם לא אמרה למשרד התקשורת, זה נאמר לנו בשימוע. היא אמרה שאם הספקיות היו מבקשות לפרוס בשיטה שבזק הציעה בשימוע, אז היא הייתה מסכימה. בזמן אמת היא אמרה שהיא לא פורסת בשיטה שהיא מכנה "חוט תפירה", אלא אתם יכולים לפרוס בחיתוך מלא מגוב לגוב. זה מה שהיה בזמן אמת. אלו לא העובדות שאתה מתאר.

אשר: אני לא רואה למה בזק צריכה לנדב תכנון ולהסביר להן. זה ידע וניסיון שנצבר אצל בזק. זה קניין שלהם, זה סוד מסחרי, למה היא צריכה להציע להן וללמד את החברות המתחרות איך לפרוס יותר זול? הן צריכות לקחת מתכנן תקשורת...

מיכל הלפרין: הן לקחו. הן לא צריכות להציע שיטה יקרה ולא טובה.

אשר: הן צריכות לקחת מתכנן. הוא הציע להם חוט תפירה, שיטה יקרה פי 4. הנה יש את הטבלה של בזק.

מוטי אוחנה: זאת הטבלה של בזק. בזק תמחרה באופן אחר את עלות ההשחלה בשיטה הרציפה שהיא מכנה "חוט תפירה"...

[אשר ניגש למקרן ומראה עלויות]

מוטי אוחנה: נסתכל על העלות המרכזית שבזק ציינה בשיטת חוט התפירה-עלות ההשחלה, העלות הזאת בשיטת התפירה גבוהה בכ-31,000 בהשוואה לעלות ההשחלה בשיטה של

בזק כביכול. בוא ניקח את עלות ההשחלה הכוללת היא עומדת על 54,000, כמעט 55,000 אל מול 24,000 בשיטת בזק.

אשר: כן, זה חוט תפירה אל מול רציפה

מוטי אוחנה: שיטת בזק בטבלה היא לא שיטה רציפה, זאת שיטת העוגנים. לא נכנסנו בהרחבה בעמדת הממונה לשיטת התמחור של בזק. בזק תמחור את עלות ההשחלה בשיטת חוט התפירה לפי הכבל שעובר לה בידיים. אנחנו בדקנו עם קבלנים שהשחילו בשיטת חוט תפירה, הם לא גובים תעריף נוסף עבור שיטת חוט תפירה. מבחינתנו תמחור ההשחלה של בזק בהשוואה הוא לא רלוונטי.

מוטי כץ: אשר, הטענה שלך זה שהספקיות ביקשו שיטה לא טובה להן ובגלל זה היא סירבה? **אשר:** הטענה שלי היא שלא קמה חובה לבזק לעשות תכנון או שיטת פריסה לספקיות. לא קמה חובה לבזק להגיד לספקיות המתחרות מה עליהן לעשות כדי לפתור את העניין. היא טענה שהיא לא צריכה לתת את הפתרון למתחרות שלה.

ירדן: בזק אמרה למשרד התקשורת ולספקיות שיש לכן שיטה אחת שגם היא עושה בה שימוש והיא הטובה ביותר, שיטת המקטעים.

מוטי כץ: הספקיות ביקשו שיטת פריסה מסוימת.

אשר: ובזק אמרה אנחנו לא מתמחים בזה.

אורן: כשבזק משחילה באופן רציף היא יכולה להשחיל או מצד אחד, או מצד שני, או מהאמצע. אצל בזק זה מתחיל בצורה טבעתית לפי הגרפים שהם הציגו. בשיטה של בזק יש עלויות נוספות של מחברים, אבל זה לא עניינה של בזק. יש פה פערים בדוקטרינה של שיטת ההשחלה. אני חושב שכשבאים לרופא שיניים לא אומרים לו איך לעשות את הסתימה. בזק אמרה יש לנו פתרון עבורכם. אני חושב שבזק לא הייתה צריכה לקחת בחשבון את השיטה של המחברים, כי השיטה שהציעה היא שיטה לגיטימית, אף אחד לא סתר שהיא לא קיימת.

ירדן: בזק אומרת בעצמה כעת ששיטת החיתוך המלא היא שיטה לא טובה.

מיכל כהן: אתה מדבר על השיטה שהיא הציגה בשימוע, או החיתוך המלא?

אורן: החיתוך המלא.

מיכל הלפרין: אין אותה בשום מקום.

מיכל כהן: היא גרועה מכל הווריאציות.

אשר: בזק לא חייבת בתיק שירות לספק את התכנון. הקניין של בזק זה ידע שנצבר בהרבה שנים. קראתי גם את תיק השירות.

מיכל כהן: אין ספק שבעמדה שלנו יש חובות על בזק.

יאיר: נניח שבזק פיתחה שיטה מיוחדת, היא לא חייבת לגלות. אם היא לא רוצה לגלות שתעשה מה שביקשו ממנה.

אורן: הן טענו שבזמן ההשחלה יש סכנה שיישבר כבל הסיבים. למה חיכו עם הניסוי הזה?

ירדן: בזק חיכתה.

אורן: כן, את זה אני אומר לטובתכם.

מירב: סיימנו עם ההצגה? נראה לי שכדאי שנסיים עם ההצגה ונתייחס כל אחד בזמנו, כי אז זה יהיה פינג פונג אינסופי. אפשר לרכז את ההערות לסוף. אני מרגישה שזה יהיה דיון יותר אפקטיבי.

אורן: את צודקת.

מוטי כץ: דיברנו על שיטת החיתוך, אני אחזור בקצרה. ככל שיש שאלות של הבנה או פרטים, תעצרו אותי. אמרנו שבזק אמרה שהיא מוכנה לבצע את הפריסה בשיטת השחלה שהיא לא יעילה ועלולה לפגוע באיכות הרשת. בנסיבות האלו הספקיות המתינו להכרעת משרד התקשורת. לצורך פריסת הסיבים, הספקיות היו צריכות להקים גובי התממשקות. כדי לנהל את ההתפצלות. ספקיות השירות החלו להגיש בקשות לפריסת כבלים בשיטה הרציפה. בשיטה זו התבקשה בזק להשחיל את הכבלים בתשתית הפסיבית שלה באופן רציף, כך שהוא עובר בתוואי המתוכנן בין מספר גובי התממשקות עוקבים ללא צורך בחיתוך והיתוך בכל

גוב התממשקות, וזאת תוך מתן אפשרות להשמטת חלק מסיבי הכבל בנקודות הפיצול אל הבניין. (מראה איור של השיטה הרציפה). בזק אמרה שהיא מוכנה להשחיל על ידי חיתוך מלא בכל גוב התממשקות. שיטה המכונה – שיטת המקטעים או שיטת החיתוך המלא. דרישה זו לחיתוך הסיבים משמעותה השתת עלויות רבות על המתחרות, עיכוב בזמן הקמת הרשת, יצירת נקודות כשל הנדסיות ברשת הפוגעות באמינותה וכן הארכה מלאכותית של עבודות פריסת הרשת הגורמות לעיכוב במשך זמן הקמתה. עקב הדרישה של בזק, המתחרות נמנעו מפריסה של הסיבים. בזק נדרשה לסגת מדרישת חיתוך כבל הסיבים רק לאחר שמשרד התקשורת הכריע כי הדרישה אינה מוצדקת ותבוטל מסיבות דומות לאלו שהזכרנו. בנוגע למשך ההפרה, בקשות הספקיות החלו לזרום ביולי 2016. בזק גיבשה מדיניות במשך חודשיים ואז עמדה בסירובה עד להכרעת משרד התקשורת בינואר. מרגע הכרעת המשרד חלפו חודשיים עד שבזק השלימה את קביעת מדיניותה החדשה ואיפשרה להשחיל בתשתיתה. סה"כ מיולי ועד מרץ. קבענו את משך ההפרה לשישה חודשים. עקב ההפרה ועקב הדרישה של בזק לחיתוך המלא ראינו התארגנות שלקחה בסה"כ 8 חודשים. אילולא ההפרה, ההתארגנות הייתה לוקחת חודשיים ולכן קבענו את משך ההפרה על שישה חודשים. בזק טענה שהשיטה אותה ביקשו המתחרות היא זרה ומוזרה, וכי היא זיהתה בה קשיים וסיכונים מהותיים. מהבדיקה שערכה הרשות עולה שרבים ממאפייני השיטה מוכרים לבזק וכי השיטה היא שיטה מקובלת לפריסה. כך עולה מבחינת הפריסה שפורסת בזק לעצמה – כאשר בזק פרסה לעצמה רשת של סיבים אופטיים היא נמנעה מחיתוך של כבל הסיבים במלואו במקרים רבים, אפשרות שלא ניתנה בידי מתחרותיה.

הטכניקות הכרוכות בביצוע השיטה הרציפה הן טכניקות מקובלות, כך על פי מומחים בתחום. העובדה ששלוש חברות תקשורת ביקשו את אותה שיטה מבלי להירתע מהסיכונים להם טענה בזק מעידה על מקובלות מרכיבי השיטה המבוקשת. גם משרד התקשורת הכריע בהתאם לעמדת המתחרות. נוסף שבשימוע המשני אנשי בזק לא ידעו לומר אם התרחש איזה מהסיכונים שהם טענו להם. בזק שימשה כקבלנית השחלה יחידה של המתחרות במשך שבעה חודשים אחרי ההכרעה וביצעה השחלות בהתאם לשיטה הרציפה. עדיין לא שמענו

שום סטטיסטיקה על התרחשות הסיכונים. בזק גם טענה כי לפני המתחרות עמדו שיטות פריסה נוספות. בפרט טוענת בזק כי הספקיות יכלו לפרוס בשיטה הענפית.

מיכל בהן: את זה היא אמרה בזמן השימוע. ברמה העובדתית זה חשוב.

מוטי כץ: גם טענה זו שנבחנה לעומק לא מקובלת על הממונה. בזק טענה שהיא לא מתערבת בתכנון. אך היא כופה את שיטת החיתוך המלא ובשימוע מתברר שהיא למעשה מחייבת את המתחרות לפנות לשיטות תכנון אחרות כדי שהיא לא תכפה עליהן את שיטת החיתוך המלא. שנית, בזק סירבה באופן גורף והציגה רק את שיטת החיתוך המלא כאלטרנטיבה למה שביקשו הספקיות. הטענה כי תיק השירות אינו מחייב אותה לתכנן עבור הספקיות לא יכולה להצדיק הימנעות מהעלאת איתות כלשהו בדבר אלטרנטיבה לשיטה שהיא מנציחה. שלישית, אין זכר לכך שהשיטה הענפית הועלתה בדיונים בפני המתחרות ומשרד התקשורת על ידי בזק. בהתנהלות בזק הציגה מצג לפיו האלטרנטיבה היא שיטת החיתוך המלא הא ותו לא. רביעית, כמו שסקרנו, גם אם השיטה הענפית הייתה על השולחן, מדובר בשיטה נחותה ביחס לשיטה שאותה דרשו הספקיות וביחס לשיטה שבזק בעצמה פורסת. גם הפרקטיקה הזו הייתה עלולה לפגוע בהתפתחות התחרות, וזאת משום שהקשיים שהערימה בזק היו עלולים להרתיע ספקיות אחרות להיכנס לתחום ולהרחיב את פריסת הרשתות הקיימות שלהן. סיימתי להציג את ההפרות.

מיכל הלפרין: הערה אחת לפני הדיון, כשאומרים שלמונופול יש חובה שלא לסרב סירוב בלתי סביר, המשמעות היא שכל סירוב שהיא מסרבת צריך להיות סביר בנסיבות העניין. היא לא יכולה להשתמש בכל תירוץ ותעלול כדי לסרב. היא צריכה שהסירוב יהיה סירוב סביר. לכן, אם היא רוצה לומר שהיא מסרבת לשיטה, היא צריכה להציע אלטרנטיבה כדי שהסירוב יהיה סביר. אם היא לא מציעה אלטרנטיבה, אז שתפרוס בשיטה שביקשו ממנה.

מוטי כץ: רק נגיד שלא דנו בעיצומים.

אשר: אני קראתי את תיק השירות. רשום שלבזק אין חובה למסור תכנון. כשמבקשים ממנה בוא נלך לפריסה, נעבוד בשיטה שהיא לא עובדת בה, היא לא צריכה להגיד תתחרו בנו מהיום הראשון, היא לא צריכה לתת להם את הידע ואת הניסיון שנצבר אצלה במשך שנים.

מיכל הלפרין: כשהיא חויבה לפרוס באופן רציף, היא ידעה איך לעשות את זה. או שאתה אומר שזה יעלה לכם יותר, אבל אני אעשה מה שביקשתם, או שאני אגיד שיש חיתוך מלא אבל יש עוד שיטות. אבל להגיד חיתוך מלא, שהם הודו שהיא שיטה לא טובה, בלי להציע עוד שיטות זה סירוב לא סביר בעינינו. אני לא מדברת על זה שבשנכנס קבלן אחר הוא לא גבה כסף על ההשחלה בשיטת חוט התפירה, ועל זה שזו שיטה יותר יקרה החוט תפירה כמו שבזק טוענת... זה לא נכון. אני אומרת שאפילו יכול להיות שבזק גובים יותר כסף על הדבר הזה, בואו תעשו מה שרוצים מכם. אמרו לכם תשחילו ככה, תשחילו ככה. אתם מסרבים? תסרבו באופן שהוא סירוב סביר.

אשר: הם אמרו שהם לא יודעים לעשות ככה.

מיכל הלפרין: למחרת שמשרד התקשורת הכריע, הם ידעו והחלו להיערך לפרוס ככה.

אשר: את צודקת שהיו צריכים להגיד שזה יעלה פי 5, אבל הם אמרו אין לנו ניסיון.

אורן: ברור שהם ניסו להערים קשיים ולתקוע מקלות בגלגלים.

יאיר: אתה אומר שהם לא חייבים לפרוס בשיטה שהם לא אוהבים, ואתה גם אומר שהם לא חייבים להגיד מה הם אוהבים. או שתעשה מה שאתה לא אוהב, או שתגיד מה אתה אוהב.

אשר: יש חובה שחוקקו נגד בזק שהיא חייבת לתת למתחרות שלה להשתמש בתשתיות שלה.

יאיר: כשהיא קנתה את התשתיות אי אפשר היה לחזות שהשוק יפתח לתחרות והיא תצטרך לתת שימוש?

אשר: מי שקנה את בזק מחברה ממשלתית לחברה פרטית לא חזה שמשרד התקשורת יחייב אותו. מי שקנה שילם מחיר מלא.

יאיר: אתה לא יודע, שינוי ברגולציה זה חלק מהמחיר והשיקולים כשאתה קונה.

מירב: אני אציג את מה שיש לי להגיד ברצף. ממה שקראתי, קודם כל, בזק נותנת שם טענות של עלויות נמוכות ביחס למה שאתם הצגתם. זאת טענה אחת שאבקש עליה התייחסות. עוד טענה, זה ניגוד עניינים של המומחה. אני שואלת את עצמי, בתיק כזה עם עיצום כזה, האם זה לא נכון לקבל עוד חוות דעת מומחה, או אולי קיבלתם ואני פשוט לא מודעת אליה. עוד

דבר, אם היא לא הייתה גורמת להפרה, האם היו נגרמות לה עלויות נוספות? אמרתם בהמון מקומות שהיא נמנעה מחיתוכים, האם היו מקרים שהיא השתמשה בעצמה בחיתוכים האלו בלי קשר לספקיות? אני אגיד עוד כמה דברים. יש שתי הפרות. הפרה אחת עומדת על כמעט 3 שנים, שנתיים ו-9 חודשים, והשנייה עומדת על בערך חצי שנה. לי מאוד מפריע כמי שיושבת בוועדה, וזאת הערת אגב, שחברות לא רואות ברשות מקום לפנות אליו והן פונות בעצם למשרד התקשורת שמכריע ונותן את המענה. ובמשך תקופה ארוכה יש להן למי לפנות, אבל הן לא פונות. לא מדובר בחברות שלא מכירות. אלו חברות גדולות שאמורות לדעת שיש להן כתובת. איך הן לא פנו אליכם ולמה זה צריך לקחת שנתיים? למה? איך זה קורה? זה לא צריך לקרות. זה איך שהרשות נתפסת.

מיכל הלפרין: את מדברת על פרטנר וסלקום?

מירב: כן. איך הן לא פנו? איך זה קורה? זה לא צריך לקרות כי זה עניין של מיצוב הרשות ואיך הרשות נתפסת. לי זה העלה המון סימני שאלה.

אשר: הן חשבו שלא הייתה פה הפרה.

מירב: יש המון סיבות שיכולות להיות. גם הפנייה של משרד התקשורת, לקח להם הרבה זמן לטפל בה. לקח המון זמן לפנות וזה לא ברור, אבל משרד התקשורת הכריע בנושא. לי מפריע שבמדינה לא נראה לי סביר שנותנים להפרה להתקיים ואז נזכרים אחרי שנתיים וחצי. גם למדינה יש מקום לזהות את הדברים בזמן אמת, ואם המדינה לא זיהתה את ההפרה בזמן אמת, זה צריך לבוא לטובת המפר. למדינה יש אחריות על ההפרות האלה. הדבר שהכי הפריע לי במה שקראתי זה גובה העיצום. לא מצאתי ביסוס ואני אשמח אם תבארו. גובה העיצום נראה לי לא מידתי ביחס להפרה. הייתי רוצה לראות חוות דעת כלכלית שמצדיקה עיצום שכזה. לי אין ספק שהיא עשתה הפרה, ברור שנעשתה הפרה שהיא לא לגיטימית, אבל להפרה הלא לגיטימית הזאת, צריך להיות סעד מתאים, מידתי, שגם מעביר את המסר וגם לוקח את כל השיקולים שציננתי. אני ראיתי את ההבדלים בעלויות שמדברות החברות, אני לא רואה איך זה מגיע למיליונים כאלה. ממה שראיתי שם, יש פער, אבל כדי לכמת את הנזק, אני רוצה לדעת מה הנזק שנגרם למשק.

A series of horizontal black bars of varying lengths and positions, creating a fragmented, abstract pattern. The bars are arranged in a way that suggests a sequence or a timeline, with some bars starting and ending at different points, creating a sense of movement and progression. The bars are solid black and set against a white background.

אשר: אתם קופצים לקבוע את גובה העיצומים עוד לפני שקבענו אם יש הפרה או לא. מחלקים את עור הדוב לפני שצדנו.

מירב: אתה לא חושב שיש הפרה?

אשר: לא.

אורן: יש בהחלט הפרה.

אשר: בוא נפצל את זה לשני חלקים. דבר ראשון, מה שהטריד אותי קודם כל זה שלא ראיתי פנייה של חברות כמו סלקום ופרטנר, שיודעות מה זה תחרות ומניעה של תחרות, להגיד לממונה שיש פגיעה. כנראה שהחברות עצמן לא חשבו שיש פגיעה בתחרות. דבר נוסף לגבי הכניסה לבתים הפרטיים, אני לא רואה הפרה מבחינת בזק. גם קראתי את תיק השיירות ואין

שם דרישה לאפשר כניסה לבתים. אין דרישה כזו, לחייב את בזק לתת למתחרות להיכנס לבתים הפרטיים. בנוסף לזה, אני לא חושב שהחובה של בזק להגיד להן מה הפתרון. דווקא כמה חובה לגוף עסקי שאומרים לו אני לא אתיר לך להיכנס, לברר את זה. אני כעורך דין, אם אומרים לי שיש מחסום משפטי הייתי הולך לברר. במקום ללכת לחפירה חיצונית, הם היו צריכים להגיד הלכנו, ביקשנו הסכמה מבעל הרשות, תעשה. הם לא עשו שום פעולה להראות שיש משחק של בזק שמונע מהם לעשות. הם לא עשו שום פעולה אקטיבית להגיד שיש הפרה של החוק, לא פנו לממונה, לא פנו לבעל הרשות.

מירב: אם מה שאתה אומר זה נכון, אז לכאורה אין להם חובה לעשות אף אחת מהפעולות האלו, ולכאורה משרד התקשורת לא היה צריך לחייב אותה. למשרד התקשורת אין סמכות לחייב אותה?

אשר: ב-2015 כשהוציאו את התקנה כדי לחייב אותה לתת שימוש בתשתיות, נתנו להם חובה להיכנס עד הבית הפרטי. הבית הפרטי זה לא של בזק. אמרו להם בתיק השירות המקורי... לא נתנו להם את האפשרות להיכנס לבתים הפרטיים. רק ב-2018, שבה חברות אמרו יש לנו מחסום, בא משרד התקשורת ואמר בוא נרחיב את תיק השירות. עד 2018 לא הייתה הפרה.

מיכל הלפרין: משרד התקשורת לא ראה את זה בהרחבה של תיק השירות, אלה בפירוש של תיק השירות, והפניה למשרד התקשורת נעשתה באוגוסט 2017.

מירב: מה שבעיני לא לגיטימי. אם זה היה עסק פרטי, אולי הייתי מסכימה איתך.

אשר: אם אני אומר לך שהמבשלה היא שאסור לי כי זה לא שלי...

מירב: אבל עובדה שלאחרים היא כן...

אשר: אני אסביר לך מה היה עם הוט. הוט שילמה לה כסף להיכנס. באה בזק לבית הפרטי ואמרה לו אני נכנסת, קיבלה אישור מועד הבית, לקחה אחריות משפטית.

מיכל כהן: מקטע הגישה לבניין זו לא תשתית שהיא עשתה. התשתית הפסיבית, הצינורות מהבית עד לגוב של בזק, זה לא של בזק לטענתה.

אשר: ברור שלא. כדי להשחיל את הכבל מהגוב הציבורי עד הבית היא הייתה צריכה הסכמה של ועד הבית לפרוס. בזק היא היחידה שיש לה חובה להקים תקשורת.

מיכל כהן: להיפך, אז בטופס 4 היה חייב לחבר אליה. הדברים שבזק קיבלה זה שחייבים לחבר אליה.

אשר: כי בזק היא היחידה שיש לה חובה להקים תקשורת.

מיכל כהן: יש מקומות שהיא לא היחידה.

אשר: הטענה המרכזית שלי היא שאם אתה נכנס לבית פרטי, אתה צריך לקבל את ההסכמה של בעל הרשות.

מירב: אם לא הייתה חובה, משרד התקשורת לא היה מחייב אותה. אתה מצפה ממישהו שחולש על שטח כזה שלא יהיה כוחני.

אשר: יש תקנה, וכל אחד מבין את התקנה אחרת. הם אמרו תקשיבו, אנחנו לא מסכמים, לנו אין את היכולת המשפטית.

מיכל כהן: הם לא אמרו את זה, הם אמרו: לא, אתם לא יוצאים מפה. מפה זה לא שלנו. אני חושבת שמה שאנחנו ניסינו להבהיר בעמדה שלנו, זה שהטענה שלהם, שהיו קשיים משפטיים, לא משכנעת אותנו.

אשר: אותי זה משכנע. אני לא ראיתי שום פעולה אקטיבית של המתחרות כדי להתגבר על המכשול. לא של סלקום ולא של פרטנר. אם זה לא שלכם, של מי זה, של בעלי הבית? נשאל אותם. אם היו פונים אליי כיועץ משפטי זה מה שהייתי אומר להם לעשות. הם לא עשו את זה. הם הלכו בדרך העקיפה, לחפור תעלות. הם סתם הכניסו לעצמם עלויות שהם לא צריכים.

מיכל כהן: הם ממילא גם ביקשו במסגרת הזו את אישור ועד הבית, אבל הם לא יכלו לדעת האם זה היה פותר את החסימה של בזק כפי שהיא הציגה בפנינו.

אשר: הם סתם חיכו שנתיים.

מירב: אתה מזכיר לי כשאני הולכת לבית ספר של הילדים שלי ואני רוצה להעלות את הילדה מהקבצה להקבצה ויש חוזר מנכ"ל שמאפשר לי את זה, והמורה לא מיידעת אותי כי לה זה לא נוח. בזק היא מומחית בתחום. היא זאת שיש לה את הידע.

אשר: זה לא דומה. יש הבדל בין מומחיות, את המתחרה שלי ואני לא צריך להעביר לך את הסודות המסחריים שלי. היא אמרה זה לא שלי.

מירב: זה מה שהיא מחויבת.

אשר: היא מחויבת לאפשר לי, לא להגיד לי איך לעשות את זה. התשתיות בין גוב אפס לבניין של מי זה?

ירדן: הן של הבניין לטענת בזק. חור היציאה הוא של בזק, שם היא לא אמרה שיש לה קשיים משפטיים, היא אמרה זאת לא תשתית שלי תיק השירות מתייחס לתשתיות בזק ואני לא נותנת לצאת מהחור.

אשר: אם המסלול מגוב אפס לבניין שייך לבניין, ואם בזק אומרת אין לי את זה, לך לבניין ותבקש את זה. בזק לא חייבת לתת את הפתרון, לדעתי אין לה חובה. אותו דבר עם העיצום של שיטת ההשחלה והפריסה. אתם אומרים, ממה שאני הבנתי, שיש סתירה בין חוות הדעת של הממונה לבין חוות הדעת של בזק. הפריע לי שהמומחה לא התייחס כמעט לחוות הדעת של בזק. הוא היה מאוד חד צדדי.

אורן: נכון. לדעתי הוא לא ראה את חוות הדעת של בזק.

אשר: אני ראיתי שיש סתירה בין מה שהוא אמר לבין מה שבזק אמרה. הוא לא התייחס לטענות של בזק. חוות הדעת שלו הייתה חד צדדית לחלוטין. הוא בא מראש לידיעה שיש הפרה, הוא סימן את המטרה ולפי זה כתב את חוות הדעת. זה מה שהרגשתי.

מיכל הלפרין: מה שבזק קוראת לו תכנון, זה קצת מרחיב. אני מסכימה שבזק לא חייבת לפי תיק השירות לתכנן את מערך הסיבים האופטיים של סלקום ופרטנר. כשהיא אומרת אני לא מוכנה חוט תפירה, אני מוכנה חיתוך מלא, באותה נשימה היא הייתה יכולה להגיד, לא חוט תפירה, אבל אתם יכולים לעשות את השיטה שלי. זה לא דורש ממנה לתכנן.

אשר: היא לא הייתה צריכה להגיד להם.

אורן: למה עשיתם שני שימועים?

מיכל הלפרין: אנחנו בדקנו את העובדות ויצאנו עם הודעה על כוונת חיוב. תוך כדי השימוע בזק טענה בפעם הראשונה שהיא לא דרשה חיתוך מלא, אלא היא בעצם התכוונה להציע את שיטת העוגנים. בעקבות זה שכרנו מומחה, ובעקבות זה נערך סיור בגובים של בזק, פרשה בפני עצמה. על כל הדבר הזה נערכו בדיקה מקיפה ובירור עובדתי שלם לגבי מה זאת השיטה הענפית של בזק, אם היא הציעה אותה ואם זאת שיטה עדיפה. כל זה נערך אחרי השימוע, וכשהיינו מצוידים בחוות דעת המומחה וסיימנו את הבדיקות יצא אליהם מכתב נוסף וניתן להם הזמן להגיב על זה, ונעשה שימוע משני. אני רוצה שנענה על השאלות של מירב. אני לא רוצה שיהיו שאלות שלא יענו.

רוני: השאלה השנייה הייתה בקשר לניגוד העניינים של היועץ.

מיכל כהן: אני לא זוכרת מה הייתה הטענה שלהם בשימוע בהקשר הזה. היועץ חתם על הסדר על ניגוד עניינים מאוד רחב. אנחנו בדקנו קודם לכן. הוא נבחר בגלל שלא היו לו ניגודי עניינים שלא איפשרו זאת. חלק מהמומחים האחרים שבדקנו לגביהם, היו להם יותר ניגודי עניינים, לא רק עם בזק, עם כל חברות התקשורת הרלוונטיות. ניסינו לבדוק את כל חוות הדעת שניתנו בעבר. הוא באמת היה המומחה שחשבנו והגענו למסקנה שאין לו ניגוד עניינים. הוא חתם על הסדר ניגוד עניינים שאם הוא רוצה לתת חוות דעת, הוא צריך לבוא אלינו קודם. אני כן אומר שבזק פנתה אליו אחרי שלקחנו אותו כיועץ וביקשה שהוא ישמש כבורר בסכסוך שיש ליס. אנחנו לא ראינו בעיה שגורמת לניגוד עניינים. להיפך, אם בזק לקחה אותו, אז...

יאיר: הוא עבד עם כולם.

מיכל הלפרין: מיכל, הייתה גם התייעצות עם משרד המשפטים לא?

מיכל כהן: כן, עשינו את הסדר ניגוד העניינים עם משרד המשפטים. הוא מאוד מקיף. העובדה שהוא משמש כבורר לבזק...

אורן: למשרד התקשורת אין סנקציות נגד בזק?

מיכל הלפרין: הם הכריעו. אין צעדי אכיפה.

אורן: אבל ההפרה..

מיכל הלפרין: הם לא נקטו צעדי אכיפה.

אשר: למה החברות לא פנו אליכם?

מיכל הלפרין: זה לא מדויק שהן לא פנו אלינו. יש הידברות שוטפת עם חברות התקשורת. הבירור שלנו פה התחיל בגלל פניה של משרד התקשורת שיש פה בעיה.

מירב: זה מאוד מפריע לי העניין של המודעות.

מיכל הלפרין: בזק התנהלה בצורה חמורה.

אשר: היא אמרה כגוף עסקי, אני רוצה כמה שפחות להיפגע.

מיכל כהן: אני רוצה להשלים ביחס לטענות על ניגודי עניינים. הטענות של בזק היו על חוות דעת שהוא נתן קודם לכן. באופן כללי, כל מומחה תקשורת עובד גם מול בזק, גם מול פרטנר וגם מול סלקום, אין הרבה חברות תקשורת בישראל.

מירב: זה לא נכון לקחת שניים?

מוטי כץ: זה עניין מאוד נדיר לקחת מומחה תקשורת חיצוני בבדיקות הרשות.

מיכל כהן: אנחנו לא זיהינו שום דבר קטגורי נגד בזק או בעד פרטנר או סלקום. זה היה קשה למצוא מומחה שאין לו ניגוד עניינים. הדבר הזה נבדק על ידינו. עוד דבר אחד, תשימו לב למיקום חוות הדעת בטענות שלנו. זה המקום של יותר חישובים כדי להראות איזו שיטת פריסה עדיפה. הטענה לגבי החובה של בזק, היא טענה הגבלית. העיקר בבסיס העמדה שלנו הוא ביחס לחובותיו של בעל מונופולין. חוות הדעת של המומחה באה כדי לתמוך בהבדלים

הטכניים וביתרונות בשיטות הפריסה השונות, כי אנחנו לא מומחי תקשורת. עכשיו לגבי העלויות...

מירב: בזק הציגה טענות שהעלויות שהם מציגים יותר נמוכות.

רוני: תוכלי להסביר לאילו עלויות את מתכוונת בשאלה הראשונה שהצגת?

מירב: אני אבדוק רגע במסמכים שיש לפניי, הם עשו חישוב של עלות שכירות הקנים.

רוני: בעניין הזה, הם עשו השוואה בין עלות הקנים, שזה עלות שוטפת, לבין עלות הקמת השכונה. אין בידינו את כל החישוב של העלויות שלהם, הם אמרו את זה בעל פה בשימוע. בעיניינו, החשיבות היא לזה שמדובר בעלות שוטפת קבועה. ביחס לעלות הקמת השכונה, אין חולק על זה שזו עלות מאוד גבוהה.

מירב: אז לא בדקתם את זה. את הטענה שלהם אל מול התשלום החודשי, את ההשוואה של העלויות.

מיכל כהן: כשאתה בודק איך העניין הנקודתי הזה פוגע בתחרות, פחות רלוונטי להשוות את העלות השוטפת לעלויות הקבועות. הפערים פה אלו פערים בעמדה הכלכלית שלנו. העניין הוא בתורה הכלכלית שעומדת מאחורי השאלה איזה עלויות צריך לקחת בחשבון.

יאיר: הכל זה טענות מסדר שני. בזק לא הראתה אף פעם שהיה נגרם לה נזק, היא רק באה מנקודת מבט שאני אגיד למתחרות מה טוב בשבילן. כמובן שזה חשוד שהיא רוצה להגן על המתחרות, בכל מקרה זה לא עלויות שהיא הייתה נושאת.

מיכל הלפרין: בשום שלב היא לא אמרה שזה יסב לה נזק כלשהו. זאת טענה אנטי תחרותית.

אשר: הטענה של בזק אמרה שהיא לא ידעה לעשות את השיטה שהם ביקשו.

מיכל הלפרין: ולמחרת היא ידעה לעשות אותה.

מיכל כהן: לא נגרמו לה נזקים מהשימוש בשיטה הזאת. כשהיא אמרה שהשיטה הזו עלולה לעשות נזקים גדולים, היא לא ידעה ובדיעבד עשתה ניסוי כדי לבדוק את זה.

מיכל הלפרין: אני אשלים נקודה אחת בסיפור הזה. בנובמבר או ספטמבר 2017 משרד התקשורת נתן הכרעה שפרטנר וסלקום יכולות להשתמש בקבלן שהוא אינו בזק לצורך ההשחלה. באוקטובר 2017 ואילך לקחה פרטנר, וגם אחרי זה סלקום לדעתי, קבלן בשם רג'א, דרוזי מרמת הגולן שהשחיל בשיטת החוט תפירה ללא בעיה.

מירב: אני לא חושבת שזה נכון להשוות בין הדברים. קבלן קטן מול עלויות גדולות.

מיכל הלפרין: השחלה זו השחלה.

מירב: זה לא נכון.

מיכל הלפרין: השחלה זו השחלה. אני לא מדברת על הכסף. הוא ידע ללא קושי להשחיל בשיטת חוט תפירה. זה קבלן קטן והוא ידע מצוין איך עושים את זה. המומחה אמר את זה בחוות הדעת שלו.

אשר: השחלה זה לא הייטק. השאלה אם גוף גדול, יש לו נהלים ויש לו שיטות עבודה. הוא לא עושה את הדברים בגלל שמישהו אמר.

מיכל הלפרין: אז שיעשה לפי שיטות העבודה שלו.

אשר: הוא לא חייב לפרוס למתחרה שלו לפי הניסיון שהוא צבר.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

מיכל הלפרין: יש פה ויכוח שהוא קצת ערכי ואנחנו נעשה דיון מחודש פנימה בנושא הזה.

מירב: לגבי העיצום השני על בזק עצמה, לא נראה לי ששתי ההפרות זהות בעיצום הכספי.

מיכל הלפרין: קודם כל, הן לא לגמרי זהות. על אחת הטלנו 85% ועל אחת הטלנו 75% בגלל קיצור התקופה המשמעותית. אבל אני כן רוצה להגיד על החומרה של ההפרה השנייה, היא יצרה שיתוק מוחלט בפריסה. בהפרה הראשונה פרטנר וסלקום התחילו לחפור בעצמן. הנושא של החיתוך המלא יצר הקפאה מוחלטת של הפריסה.

מוטי כץ: העובדה שזה הפסיק אחרי חצי שנה זה בגלל שמשרד התקשורת הכריע אחרי תקופה מסוימת. אם הוא היה מכריע אחרי שנה זה היה יותר.

אורן: היא דיברה על זה שלמשרד התקשורת יש חלק בזמן הזה.

מיכל כהן: העיצום נקבע לפי הפוטנציאל לפגיעה בתחרות. זה לא צריך להיות פגיעה בפועל ואנחנו בוודאי לא צריכים לכמת אותו. החוק מדבר על הפוטנציאל.

מירב: אין לי בעיה עם הפוטנציאל. בעין של אדם סביר, אני קוראת את זה וזה נראה לי לא מידתי.

מיכל כהן: זה מעט מדי יחסית למחזור.

מירב: ההפרה השנייה של החצי שנה, בעובדת מדינה אני אומרת תהליכים בירוקרטיים לוקחים זמן. חצי שנה זה מהר במונחי מדינה.

מיכל כהן: אבל זה לזכות משרד התקשורת. בזק לא הפסיקה את זה ביוזמתה.

מירב: אני אומרת שכשאת מטילה סכומים כאלה מהותיים, צריך להיות קשר לפגיעה בתחרות. זה חשוב בכמה אתרים נעצרה התחרות. את מתעלמת מהנושא. על שני אתרים נותנים 16 מיליון שקל?

אשר: מה הפגיעה של החברות המתחרות? כמה בניינים?

מיכל כהן: השאלה היא הפגיעה של הצרכנים.

אשר: בכמה הצרכנים נפגעו?

מוטי כץ: לא נבוא מהכיוון של כמה הצרכנים נפגעו, אבל אפשר לכמת כמה ההפרה הזאת שווה לבזק. כשאנחנו מדברים על 30 מיליון, אנחנו מדברים על 0.7% ממחזור בזק.

מיכל כהן: העיצום נגזר מגובה המחזור.

מירב: התקרה שלו. זה שיש תקרה זה משהו אחד, ומה שצריך להיות זה משהו אחר.

מיכל הלפרין: נזכיר שפה אנחנו גוזרים את המחזור מתוך תקרה של 24 מיליון שקל, כפי שנקבע לפני שינוי החוק, וזה עלה ל-100 מיליון שקל. אם זה היה כעת והיינו בודקים את הדבר הזה אחרי ינואר 2019 וגם המעשים היו מתרחשים אחרי זה, זה היה הרבה יותר גבוה.

מירב: המחזור זה התקרה.

מיכל הלפרין: בסוף אנחנו רוצים לייצר פה הרתעה.

מירב: נקודת הייחוס זו ההפרה. אנחנו מצפים מבזק להיות מידתית בתשובה שלה. הרתעה צריכה להיות בסופו של דבר מידתית. זה נראה לי לא סביר שהעיצום לא יהיה מידתי. בואי ניקח כל קנס שאת משלמת, בסוף יש לו קשר לעבירה.

מיכל הלפרין: משרד התקשורת אמר בואי תפתחי את התשתיות שלך לתחרות והיא הצליחה בטענות, שלדעתנו לא מקובלות ואני אעז להגיד מופרכות לחלוטין, לעכב באופן משמעותי לחצי שנה.

מירב: זה לא משמעותי חצי שנה. אם היית אומרת שהחברות האלה שולטות על הברז של המדינה, וחצי שנה אין מים הייתי מסכימה איתך. אבל צריך להבין על מה חלה ההפרה? על אתר אחד? שמונה אתרים?

מיכל כהן: אתם מפספסים את הנקודה. פוטנציאל הפגיעה הוא לא חצי שנה כי בזק לא הפסיקה את זה ביוזמתה, אלא זה היה יכול להיות יותר ארוך. בדבר הזה אנחנו רוצים להרתיע מונופולים.

מירב: אז לפי מה שאת אומרת פוטנציאל הפגיעה...

מיכל כהן: יש לך הפרה שעוצרת את השחקניות מלפרוס. צריך להסתכל על הפוטנציאל. אם מסתכלים רק על מה שקרה בפועל אנחנו מפספסים את כל המנגנון של העיצומים.

מירב: אני מסכימה עם רוב מה שאמרת אבל אני אשקף את מה שאת אומרת. פוטנציאל הפגיעה בכל הפרה, עד שלא עצרת אותה היא אינסופית.

מיכל כהן: זה לא נכון. יש הפרות שיש להן זמן תחום מלכתחילה.

מירב: הפרה שלא הוגדר לה זמן תחום, בפוטנציאל שלה היא לכל השנים קדימה שאין לה זמן תחום. אגב, ממה שאני ראיתי לא הבנתי מה ההשלכה התחרותית, לא הבנתי בכמה עלויות, אתרים ובתי אב מדובר. אשמח אם תשתפו אותי כי אני לא הבנתי מהחומר שהוצג לפניי. בתחושה האישית שלי, ה-75% וה-85% הם שרירותיים ולא מבוססים על כלום.

מוטי אוחנה: ההסתכלות על השכונות, אנחנו נמצאים בשלב הכניסה לפרויקט. יכול להיות שתכננו להגיע ל-700 אלף בתי אב לצורך הדוגמה.... עכשיו את מכניסה פרמטר כזה

למשוואה, יכול להיות שזה מסית את חישוב הכדאיות שלך, ואולי לא כדאי לך להיכנס בתקופה הזו. להיכנס לכמה אתרים מדובר, מבחינתו זה לא ממש רלוונטי בהפרה הזו. מה שמיכל מדברת עליו זה פוטנציאל. בשלב הכניסה מבחינתנו מאוד משמעותי אם אתה מעריך שתגיע ל-700,000 בתי אב ואם כל שכונה מתייקרת לך בעשרות אחוזים אז יכול להיות שתשב על הגדר ולא תיכנס לכל הבתים שתכננת להגיע אליהם.

מיכל הלפרין: את נמצאת איתנו מספיק זמן כדי לדעת שיש עוד תיקים שאנחנו אומדים את הנזק בצורה אחרת.

מירב: אני לא מבינה מה האומדן חוץ מלהגיד את המילה פוטנציאל. פוטנציאל זה מה? במה זה מתבטא?

מוטי כץ: מספיק שאחוז אחד מלקוחות בזק לא היה עובר למתחרות, כדי שזה ישתלם לבזק לבצע את ההפרה ביחס לעיצומים שהיא צריכה לשלם.

יאיר: חייבים לשקלל את גודל השוק הזה. זה לא מים, אבל זה די קרוב למים. הלכו לפרוס סיבים אופטיים...

מירב: אני לא חושבת שהמחזור של בזק קשור לעיצום הזה. זה התקרה שהם יכולים להטיל. בעיניים שלי הוא לא קשור להפרה.

יאיר: מדינת ישראל מפגרת אחרי מדינות העולם בתחום של תשתיות. זה כנראה עיכב בכמות מאוד גדולה של בתים. זאת הייתה ההזדמנות לתקן את זה, חצי שנה... מה יותר חשוב מתקשורת?

אשר: אני רוצה להגיד שאני מבין את ההתחכמות של בזק בעניין הכניסה לשטחים הפרטיים. אם מיכל אמרה שהיא רואה ברף הפוטנציאל של הקנס 85%, אני לא רואה בזה יותר מ-30%-40%. יש בזה אשם תורם. איפה החברות עצמן?

יאיר: זאת לא תביעת נזיקין בין החברות. אנחנו מגנים על הצרכן. הצרכנים נפגעו יותר מהחברות.

אשר: החברה שמונעים ממנה להתחרות, המינימום היה שהיו פונים אליך כאחד שממונה על התחרות, שיגידו מונעים ממני להתחרות. אני רואה בזה אשם תורם.

מירב: ממרץ 2017 או מינואר 2017, כשבוטלה ההפרה השנייה, מבחינת הצרכן אני רוצה להבין האם המחירים ירדו בעקבות ההכרעה?

מיכל הלפרין: התשובה היא יותר מורכבת. התשובה היא כן, בטלוויזיה הרב ערוצית, שדורשת עולמות של סיבים אופטיים, אנחנו רואים שיש תחרות ויש ירידת מחירים משמעותית.

אורן: רק בבנייני מגורים, לא בכל רחבי ישראל.

מיכל הלפרין: זו טענה אחרת. בספירות הצדק הקוסמי, אני, כרשות תחרות, לא בטוחה שזה צודק שהטילו חובה אוניברסלית על בזק.

אורן: הפוך. צריך להטיל חובה אוניברסלית על כל המתחרות.

מיכל הלפרין: זה נושא נפרד. התשובה היא שכן, בכניסה של פרטנר וסלקום אנחנו רואים פירות ברורים ביותר לתחרות. הם יודעים להציב אלטרנטיבה זולה יותר של טלוויזיה רב ערוצית, ושל אינטרנט לצרכן.

מירב: כתוצאה מההפרות האלה?

מיכל כהן: ההפרה הזאת עצרה ופגעה בתחרות.

רוני: אנחנו כן יודעים להגיד שאחרי שההפרות האלו נפתרו, קצב הפריסה של החברות האלו עלה מאוד.

מיכל הלפרין: מכל תיקי אכיפת המונופולין שעברו תחת ידיה של הרשות מהרגע שהתחילה לאכוף בעיצומים מנהליים ועד היום, זה נראה התיק החמור ביותר שאני ראיתי. חברה שהיו לה הוראות מפורשות לפתוח את התשתית שלה, והיא מצאה סיבה אחרי סיבה לא לעשות את זה, ובשום שכל לא הסבירה למה היא עושה את זה.

מירב: זה שונה ממה שאנחנו קוראים. יש לך התרשמות אישית מהעניין הזה.

מיכל כהן: אם יש לכם עוד שאלות שחסרה לכם תשובה עליהן, אז אנחנו פה לענות לכם, ואם מבחינת כולם זה בסדר, אני חושבת שאורן סיכם.

מיכל הלפרין: תודה רבה. אני חייבת להגיד, באמת הצפנו אתכם בחומר. אני יודעת שגם אלה שבאמת משתכרים לא באמת מקבלים פיצוי אמיתי על המאמץ שהושקע.

אורן: כשאתם מציפים אותנו בחומר, צרפו לנו מפת דרכים.

מיכל הלפרין: מקבלים את ההערה, אתה צודק ב-100%.

אשר: לא ידעתי מאיפה להיכנס לחומר.

מיכל הלפרין: אני רוצה להגיד שאני מעריכה את המאמצים שעשיתם. זה היה תיק שדרש מאמצים רבים מאוד ואני רואה שהשקעתם, קראתם ועברתם על החומר וההערכה שלי גדולה ביותר.

אשר: תודה לכם. באמת ניכר שהעבודה פה היא ממש מקצועית. את רואה שיש פה עשרות אלפי ניואנסים ומסמכים של הבנה בתחום שאני לא בטוח שאתם מבינים בו. עשיתם עבודה מאוד יפה ומעמיקה. זה פוטנציאל של הפרה שהחברה התאמצה, בין בצורה חוקית ולגיטימית, או לא לגיטימית, למנוע תחרות. על העבודה היפה והסיזיפית שעשיתם כדי לאתר את כל הפינות, מגיע לכם כל הכבוד.

התכתבות ביישומון וואטסאפ מיום 4 בספטמבר 2019 בין חבר הוועדה אשר דויטש למיכל

הלפרין בזו הלשון:

אשר דויטש: שלום מיכל מה שלומך?

ראשית עלי לברך את הרשות ועובדיה על העבודה המקצועית לעילא ולעילא לגבי ההפרות של בזק.

באמת שוכנעתי בדיון.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

בנוסף, יש לדעתי טעות בחישוב גובה הקנס הרשות חישבה את גובה הקנס ע"פ מחזור המכירות של בזק כ-10 מיליארד ש"ח שכולל את פלאפון ויס שזה עיקר המחזור של בזק כיום אולם לדעתי צריך לקחת בחשבון רק את המחזור הרלוונטי להפרה כלומר רק את ההכנסות מהתקשורת הקווית והאינטרנט.

יובהר למען הסר ספק אין לי כל עניין אישי או הכרות עם מי מאנשי בזק או יועציה המשפטיים.

תודה

ובברכת שנה טובה ומבורכת

אשר דויטש

מיכל הלפרין: אשר, תודה על ההערות. אנחנו יוצאים היום עם הקביעה. [REDACTED]

הפחתנו גם את העיצום [REDACTED]

על ההפרה השניה בעקבות הערות הוועדה על תקופת ההפרה הקצרה יותר.

התחשבות במחזור המלא של בזק כולל חברות בת עולה בקנה אחד עם הוראות החוק ועם גילוי הדעת שלנו.